

కృష్ణమూర్తి!

‘హృషీకేశం’

విశాలకాశం... తనకొచ్చే జీతపు రొట్టెల కొద్దో గొప్ప మనులదా మనుసంట్టాళ్లు కృష్ణమూర్తి, ఆ నెల ఘన తారీఖు జీతం పుచ్చుకోగానే... ఏమీనానరే, ఆ నెల తప్పకుండా ఒక్క అయిదు రూపాయల పన్నా మిగిల్చి తీరాల్సింది అనుకున్నాడు...!...నమిషాగా పుంటూన్న అతని కుటుంబంలో... అన్నగారి తాలూకు చిన్న కుటుంబం... అతను, తలి, తమ్ముడు... నూతనంగా వచ్చిన అతని ఆరాంగి... మెంబరు!... ఆరాంగి ఇంకా కౌశలరానికే రావలసింది!... ఇక తన కొక్కడికి ఓ యాభైరూపాయలు ఇంట్లో యిచ్చి... తన వంతుకు వచ్చే పాతిక రూపాయలలో... ఓ అయిదు రూపాయలు మిగుల్చుకో లేకపోతే... అందులో యిప్పుడే మిగుల్చుకో లేకపోతే... ఇక ముందు ముందు... వేరంట కాపురంపెట్టే.. సంశాసం పెరిగితే... మిగుల్చుకునేది మాత్రం ఏమింది?... అని అతనిభావం!... కాన ఆ మిగుల్చుకోవడమే అతనికి చేతగాకుండావుంది. అతను... నీరొంతులు... కాఫీ చూడకపోతే... ఎంత పొగుపుగా ఖర్చు చెద్దామనుకున్నా... అతనికి తెలియకుండానే అనుకొని ఖర్చులో... పాతిక రూపాయలు వారింతుకొని పోతున్నాయి!... అందుకే ఆ నెల మరీ అంత గట్టిగా అనుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి!...!.....

... ఆ విధంగా నిశ్చయించుకున్న కృష్ణమూర్తి... ఆఫీసునుండి రెండు మెట్లూ దాటి నడచివచ్చి... చొక్కా దిన్న వంటకం తిరిగించి వోయాడు. (ప్రాద్దువ పది

వారాలకుండా లేదు? ఏమిట అంటే కళ్లు పెద్దవుతాయనీ, చలువయినీ, చెప్పేవారంత మంది? ఇలాగే యింకా ఎన్నో, ఎన్నో! ఇంతా చదివి నేనేనో చూడటం ప్రాప్తయిటన్న అని మాత్రం తప్పక వసు పడవద్దు. నేను వారి క్రేమాభిలాషిని మాత్రమే. ఎందుకంటే వారు మనకు తిండి పెడుతున్నారు. అప్పులూ లాంటివారే వా భోజన చూడటం ఎందుకన్నానంటే ఆ భోజన చూడటం నేను భోజనం చేస్తున్నాను గనుక. ★

గంటలనుంచి చెడుట తదీసి ముద్రక ఆ చొక్కా అతని కేరొన్నిందించి రాదబ్బు కోలేడు! తత్కారణంగా... అతడు బలవంతులగా తీసి ఫలితంగా... వీలైన రెండంక రాలమేర ప్రయత్నించాడు!...

... ఇది అతని నిశ్చయాలికి అదిలోనే ఎదురైన మొదటి దెబ్బ!... అతని కున్నది నాలుగు చొక్కాలవైతే... రెండు యింట్లో... రెండు చాకలింటా! ప్రస్తుతం అతని ఒంటి మీదున్నది రెండో చొక్కా! “రకేం తోడుకుంటావ్... కృష్ణమూర్తి?...” అని ఆ చిరిగిన చొక్కా అతనిని ప్రశ్నిస్తున్నట్లుగా తోచింది అతనికి. కాని తిరిగి ఆ విడిచిన చొక్కానే వేసుకుంటామా అనుకున్నాడు!... దాని దుర్బలం ధరించేదెలా? ... పోనీ చిరిగింది కుట్టింది వేసుకుంటామా అంటే అది అతనికి చేతగానివని!...

... అందుకే వెంటనే బల్బులు పుకార్లు గుడ్డకొని బదురూపాయ లాదిరించుకొని ఇల్లు తీరాడు!...

... ఆ మర్నాడు దర్జాగా కొత్త చొక్కా వేసుకొని మేల రకం పంచకటి ఆఫీసుకు వెళ్ళి కృష్ణమూర్తిని యాచి తోటి గుమాస్తాలంతా

‘ఏంకృష్ణ!... ఏంగిరా? ... అంతా మీకేనా... చూసుకున్నా వుందా?’ అంటూ నోరు వప్పించారు. అంతటితో వూరుకున్నా బాగుండేది. కాని వారలా చేయలేదు. చేయదలచుకోలేదు కూడాను. మధ్యాహ్నం లండ్లెంట్లో “నా చొక్కా చిరిగి పోతే కుట్టిచ్చుకున్నావ్రా! అని గోల పెడుస్తూ విసిపించుకోకుండా బలవంతుల చూట్టలూ లాక్కెళ్ళి రెండు రూపాయ లాదిర్చి మెల్లగా ఒక్కొక్కరే బయట కొచ్చేకాను...!

పదిహేనే తారీఖు లెక్క చూచుకున్న కృష్ణమూర్తి తన పొదుపు చేయటంలో ఘనాశ్రయం అన్న ధైర్యం గల్గింది! అవును మరి... పదిహేనే తారీఖు అయిన ఖర్చు పది రూపాయలేగా!...

... పదిహేనే తారీఖు... పన్నెండు గంటలకు ఆఫీసులో కృష్ణమూర్తి దగ్గరకు... ఎరగా ఒకాయన రకేడుపునకాలు, ప్రాసిక్యూటన్

నోటీసులు పట్టుకొని వచ్చాడు!... ఎరగా అని ఆరాతీయగా కృష్ణమూర్తికి తెలియదయ్యింది అతగాడు కృష్ణమూర్తి సంబంధీకుడని!... రెండేళ్ళనుంచి బకాయిపడకను “అంత బట్టు ఒక్కసారిగా యిచ్చుకోలేనూ” అని నసిగివా ప్రాసిక్యూటన్ నోటీసు చూచిన తరువాత నాలుగు రూపాయలు చెల్లించి రకేడులు అందుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి!... తప్పదు మరి!...

నెలలో యింకా పదునాలుగు రోజులు గడవాలి!... ఓ అని వాటికి కేటాయింది మిగిలిన అయిదు పెట్టె అడుగున భద్రంగా వాచివుంచాడు!...

కాని నిచిత్రమేమిటంటే ముప్పయ్యే తారీఖు వచ్చినా అది అలాగే వుండగలిగి... కాని ఆ నెల మధ్యాహ్నం తన ఆ తారూర్చించిన వచ్చిన ఉత్తరం చూచేసరికి కృష్ణమూర్తి ఖుర్చుకు కూర్చుంటే నవకేసు చేరిగి అపడిపోయాడు!... ఎన్నో నోములు తీరుతున్నాయట... అరింటు గారమ్మని కలుసు!... పోకపోతే ఆరాంగి మనసు నొప్పించినట్లువుండేనా!... మరి పోతే పది రూపాయలేనా ఖర్చుకొంద కావాలిందే!... అందుకే నూనూలకు జీవితంలో.. నిశ్చయాలూ, ఆకేలు... అడర్బాలు వుండకూడదటాంటారు అనుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి!... ఆ నెలపాటు... తం... రెండు రోజులు కేలవు చేటి... ఆ కేలవుతో బాటు... తోటి గుమాస్తాడికి ఓ అయిదు చేబడులు పుచ్చుకొని... మొత్తం పది రూపాయలలో ఆ తారూర్చాడు... పాపం... కృష్ణమూర్తి!... ★

అసాధారణ చికిత్స
 అతని పదకొమ్మేళ్ళు పురోగం అతని వారాల అసాధారణ చికిత్స అతని రేకేరించిన. మొదటి కర్మ వ్యాధులకు కూడా చికిత్స చేయబడిన.
 సంవత్సరం తప్పక తీసుకోండి;
అశోక్ స్కిన్ క్రిమ్
 1/200, టంక సాల వీధి,
 (రామవి గుడిదగ్గర) మద్రాసు-1.
 కని, అదివారాలలో మాత్రం పనిచేయకపో